

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ- ਮਸਲੇਨੀਅਸ

ਭੰਡਾਰੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ. ਜੇ. ਅਤੇ ਖੇਸਲਾ,

ਜੇ. ਦੇ ਐਸੋਸੀਏਟਿਡ ਹੋਟਲ, ਲਿਮਿਟਿਡ, ਆਦਿ, -ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਆਰ.ਬੀ.ਜੇਧਾ ਮੱਲ ਕੋਠਾਲੀਆ ਜੰਗਲਾਤ ਲੈਸੀ ਰਿਸਪੋਂਡੈਂਟ

1955 ਦੀ ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ ਨੰਬਰ 24-ਸੀ.

ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਕੋਡ (1908 ਦਾ V) - ਆਰਡਰ XLV ਨਿਯਮ 1957

15—ਭਾਰਤੀ ਸੁਤੰਤਰਤਾ (ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ) ਆਰਡਰ (ਗਵਰਨਰ-ਜਨਰਲ ਦਾ ਆਰਡਰ ਨੰਬਰ 11 of 1947)—ਕਲਾਜ 4(3)— j ਅਤੇ 22 ਵਾਂ

- (2) ILR 8 Lah 384.
(3) 0950) 1 SCR 754.

ਕੀ ਅਜੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੈ—ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ 'ਸਭ ਜਾਰੀ ਹੈ' ਅਤੇ ਧਾਰਾ 4(3) ਵਿੱਚ "ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ", ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਅਤੇ ਅਰਥ—ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੀ ਸੰਘੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫ਼ਰਮਾਨ—ਕੀ ਪੰਜਾਬ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੱਤਰ ਦੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ—ਅਜਿਹੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਰਸਾਏ—ਨਿਰਣਾ-ਕਰਜ਼ਾ—ਕੀ ਸੰਪਤੀ—ਦੀ ਸਥਿਤੀ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਇੰਡੀਅਨ ਇੰਡੀ ਪੇਂਡੋਸ ਐਕਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਸੀ ਜੇ ਇੱਕ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਸੁਤੰਤਰਤਾ (ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ) ਆਰਡਰ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਆਰਡਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 4(3) ਅਜੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੈ।

ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਜੇਕਰ ਆਰਡਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 4(3) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ "ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ" ਦਾ ਅਰਥ ਸਿਰਫ ਉਹਨਾਂ ਕੇਸਾਂ ਵਜੋਂ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਰਹਿ ਜਾਵੇਗਾ। ਹਰੇਕ ਡੇਮੀਨੀਅਨ ਵਿੱਚ ਸੁਣਿਆ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਜਿਸਦਾ ਪਾਰਟੀ ਲਈ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਦੇ ਡੇਮੀਨੀਅਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਵੀ ਘੱਟ ਅੰਤਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਸ਼ਬਦ "ਸਾਰੇ" ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੀਆਂ

ਅਦਾਲਤਾਂ, ਸਿਵਲ ਜਾਂ ਫੌਜਦਾਰੀ, ਦੇ ਡੂ ਮਿਨੀਅਨਾਂ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਸਾਰੇ ਕੇਸ ਆਰਡਰ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ।

ਅੱਗੋਂ ਕਿਹਾ, ਕਿ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਫੈਡਰਲ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਹੜੀ ਅਦਾਲਤ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਹੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਇਕੋ-ਇਕ ਅਦਾਲਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਫਾਂਸੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਆਰਡਰ 45 ਨਿਯਮ 15 ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਪ੍ਰੋ ਵਿਜ਼ਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਉਸ ਥਾਂ 'ਤੇ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣੀ ਅਤੇ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੀ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਗੈਰ- ਸੰਤੁਸ਼ਟ - ਧੜੇ ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੱਤਰ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫਾਂਸੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਨਿਰਣਾ-ਕਰਜ਼ਾ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਹੈ, ਦੁਆਰਾ ਹੁਕਮ-ਧਾਰਕ; ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਜੋੜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇੱਕ ਨਿਰਣਾਇਕ ਕਰਜ਼ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੱਜਮੈਂਟ -ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਹੋਵੇ।'

ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਸ਼ਿਮਲਾ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਭੇਜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਲਾਗੂ

ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ 0 ਅਸਲੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਉਕਤ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਰਕਮ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਸਮੇਂ ਲਈ ਐਕਸਚੇਂਜ ਦੀ ਦਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ

ਐੱਮ . ਸੀ. ਸੇਤਲਵਾੜ , ਜੇਜੀ ਸੇਠੀ ਅਤੇ ਐਮਐਲ ਸੇਠੀ , ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਏਵੀ ਵਿਸ਼ਵਾ ਨਾਥ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਅਤੇ ਡੀਕੇ ਮਹਾਜਨ , ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਆਰਡਰ

ਖੇਸਲਾ , ਜੇ.- ਇਹ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਹੈ- ਖੇਸਲਾ । ^* ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੀ ਸੰਘੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਾ ਕੱਟ । ਆਰਡਰ XLV ਨਿਯਮ 15, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਬਿੰਦੂਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੀ ਸੰਘੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਫ਼ਰਮਾਨ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ। ਇਸ ਦੇਸ਼. ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਹੁਕਮ ਧਾਰਕ ਆਰਬੀ ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਓਬਰਾਏ ਹਨ ਜੋ ਐਸਸੀਏਟਿਡ ਹੋਟਲਜ਼ ਆਫ ਇੰਡੀਆ, ਲਿਮਿਟਿਡ ਦੇ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹਨ। ਫੈਸਲਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਆਰਬੀ ਜੇਧਾ ਮੱਲ ਕੋਠਾਲੀਆ ਹੈ । ਡਿਕਰੀ-ਹੋਲਡਰ ਅਤੇ ਜਜਮੈਂਟ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੋਵੇਂ ਭਾਰਤ ਦੇ ਨਾਗਰਿਕ ਹਨ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹਨ।

The Associated ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੇ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਹੋਟਲਾਂ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਉਹ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ। ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਲਿਮਿਟਿਡ , ਆਦਿ

ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਖਰੀਦ ਲਈ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਜੋ ਹੁਣ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਆਰਬੀ ਜੇਧਾ ਹੈ । ਪੰਜ ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਮੱਲ ਕੋਠਾਲੀਆ , ਇਸ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਖੇਸਲਾ , ਜੇ. ਦੇ ਪੂਰਾ ਹੋਣ

ਦੀ ਉਮੀਦ ਵਿੱਚ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੁਝ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਜੇ ਸਾਡੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਵਿਕਰੀ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕੀ ਅਤੇ ਇੱਛੁਕ ਖਰੀਦਦਾਰ (ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ) ਨੇ ਬਿਆਨੇ ਦੀ ਰਕਮ ਦੀ ਮੁੜ ਕਵਰੇਜ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜੋ ਉਸਨੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ, ਲਾਹੌਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ 14 ਮਾਰਚ, 1949 ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ, ਜੇਯਾ ਮੱਲ ਨੇ ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿਚ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਡਿਕਰੀ ਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਖੁਰਸ਼ੀਦ ਵੱਲੋਂ ਸਟੇਅ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜ਼ਮਾਨ, ਜੇ. ਅਤੇ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਇਸ ਸ਼ਰਤ 'ਤੇ ਰੋਕ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਕਿ ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿਚ ਤਿੰਨ ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਏ ਅਤੇ ਡਿਕਰੀ ਦੀ ਤਸੱਲੀ ਲਈ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇ। ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ। ਇਹ ਹੁਕਮ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੇ ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤੇ। ਉਸ ਨੇ ਬਕਾਏ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵੀ ਦਿੱਤੀ। 24 ਨਵੰਬਰ 1949 ਨੂੰ ਜੇਯਾ ਮੱਲ ਦੀ ਅਪੀਲ ਪ੍ਰਵਾਨ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਓਬਰਾਏ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਜੇਯਾ ਮੱਲ ਨੇ ਤਿੰਨ ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ, ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਏ ਸਨ। ਰਕਮ ਕਢਵਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਲਈ -----ਇੱਕ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। •

ਆਜ਼ਾਦੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਨੇ ਵੀ ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਏ ਸਨ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦਿਨ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ।

ਦੀ ਰਕਮ ਜੇਯਾ ਮੱਲ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, The Associated the Contodian of Evacuee Property ਦਾ ਕੰਮ ਸੀ- ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਹੋਟਲਜ਼ । ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ .

ਨਿਗਰਾਨ ਨੂੰ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ । ਚੌਕੀਦਾਰ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ^{ਆਰ.ਬੀ.} ਜੇ ^{ਓਯਾ} ਜੇਯਾ ਮੱਲ ਨੂੰ ਮੱਲ ਕੋਠਾਲੀਆ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪੈਸੇ ਕਢਵਾਉਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ । ਉਸ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਤਿੰਨ ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ -----ਖਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਖੇਸਲਾ , ਜੇ. ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਚੱਲ ਰਹੀ ਸੀ ਤਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੀ ਸੰਘੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਤੇ 21 ਦਸੰਬਰ, 1953 ਨੂੰ ਫੈਡਰਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ. ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਰਕਮ ਹੁਣ ਤੱਕ ਥੋੜੀ ਵੱਧ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ •• ਸੰਘੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਖਰਚੇ ਗਏ ਖਰਚੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਜੇਯਾ ਮੱਲ ਨੇ ਛੇਤੀ ਹੀ ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਕੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਨੂੰ ਸੰਘੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਤਸੱਲੀ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਸਥਿਤੀ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ. ਓਬਰਾਏ ਨੇ ਜੇਯਾ ਮੱਲ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਤਾਂ ਜੇ ਇਸ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਜੇਯਾ ਮੱਲ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵੱਲੋਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਏ ਤਿੰਨ ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਕਢਵਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ । ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਡਿਕਰੀ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਵਾਰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਨਿਗਰਾਨ ਨੇ ਕਢਵਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਪੈਸੇ ਨੂੰ ਨਿਕਾਸੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਜੋਂ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਰਿਹਾ

ਸੀ । ਇਸ ਲਈ ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਤਿੰਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਲੰਬਿਤ ਸਨ। ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ 30 ਜਨਵਰੀ, 1956 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਸ ਦੀ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ (ਏ)

ਦੇ ਇੰਡੀਆ ਹੋਟਲਜ਼ ਨੂੰ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਲਈ ਐਸੋਸੀਏਟਿਡ ਅਰਜ਼ੀ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ; (ਬੀ) ਨਿਗਰਾਨ ਦੀ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ

ਸੀ ਅਤੇ ਜੇਯਾ ਮੱਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ੇ ਦੀ ਡਰਾਅ ਨਾਲ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ;

ਆਰਬੀ ਜੇਯਾ (ਸੀ) ਂ ਨਿਗਰਾਨ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੱਲ ਕੋਠਾਲੀਆ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ 'ਤੇ ਖਾਲੀ ਹੋਏ ਵਿਆਜ ਦਾ ਕੀ ਸੀ -----। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਖੇਸਲਾ , ਜੇ. ਦਾ ਪੈਸਾ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਟਰਾਂਸਫਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ ਐਸੋਸੀਏਟਿਡ ਹੋਟਲਜ਼ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਗੈਰ-ਨਿਕਾਸੀ ਵਿਅਕਤੀ ਸ਼ੇਅਰ ਧਾਰਕ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਕਾਰਨ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਮੌਜੂਦਾ ਅਰਜ਼ੀ ਜਨਵਰੀ, 1955 ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਾਈ ਗਈ ਸੀ।

ਸਿੱਖਿਅਤ ਅਟਾਰਨੀ-ਜਨਰਲ ਜੇ ਕਿ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ, ਨੇ 1947 ਦੇ ਗਵਰਨਰ ਜਨਰਲ ਦੇ ਆਰਡਰ ਨੰਬਰ 11 ਦੀ ਧਾਰਾ 4(3) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਭਰੋਸਾ * ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਅਧਾਰ ਬਣਾਇਆ। ਆਰਡਰ XLV ਨਿਯਮ 15, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਫ਼ਰਮਾਨ। ਉਸ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ :-

1947 ਵਿੱਚ ਸੰਯੁਕਤ ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦੇ ਸੁਤੰਤਰ ਡੋਮੀਨੀਅਨਾਂ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਨਿੱਜੀ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੁਆਰਾ ਹਰੇਕ ਡੋਮੀਨੀਅਨ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੇਖੇਗਾ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਇੱਕ ਡੋਮੀਨੀਅਨ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਅਚਾਨਕ ਬਰੇਕ ਜਾਂ ਰੁਕਾਵਟ - ਬੇਲੋੜੀ ਕਠਿਨਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੀਮਾ ਆਦਿ ਸੰਬੰਧੀ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਪੈਦਾ ਕਰੇਗੀ। ਇਸ ਲਈ ਗਵਰਨਰ-ਜਨਰਲ ਨੇ ਆਪਣਾ ਆਦੇਸ਼ ਨੰਬਰ 11 ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। ਧਾਰਾ 4(3) ਇਹ ਆਰਡਰ ਇੱਕ ਸਾਬਕਾ ਐਸੋਸੀਏਟ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਸੀ ਨਿਜੀ ਵੈਟ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ 'ਤੇ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਲੰਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਭਾਰਤ ਅਤੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੋਵਾਂ ਨਾਲ ਹੀ ਵਿਹਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ।

ਜੇਕਰ ਉਹ ਦੇ ਸੁਤੰਤਰ ਡੋਮੀਨੀਅਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡੇ ਹੋਏ ਮਲ ਕੋਠਾਲੀਆ ਨਾ ਹੁੰਦੇ। ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਖੇਸਲਾ, ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੀ ਸੰਘੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜੇ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਵੰਡ ਦੇ ਸਮੇਂ ਲੰਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਅੰਤ ਸੀ, ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰ ਸੰਪਰਦਾ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਸੀ। ਸੰਘੀ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੀ ਸੰਘੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਭਾਰਤ ਦੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਫ਼ਰਮਾਨ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਆਰਡਰ XLV ਨਿਯਮ 15, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, ਦੇ ਪ੍ਰੋ ਵਿਜ਼ਨ ਲਾਗੂ ਹੋਏ ਅਤੇ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਦੀ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਅਟਾਰਨੀ-ਜਨਰਲ ਨੇ ਕਈ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੈਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਹਵਾਲਾ ਦੇਵਾਂਗਾ।

ਫੈਸਲਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਕਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਏ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 1947 ਦੇ ਜੀਜੀ ਆਰਡਰ 11 ਦੀ ਧਾਰਾ 4(3) ਸਿੱਖਿਅਤ ਅਟਾਰਨੀ-ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀਮਾ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਸੀ। ਸ੍ਰੀ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਜੋ ਕਿ ਫੈਸਲੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ, ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨਾ ਸੀ ਜੋ ਕਿ

ਈ ਨੇ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਵੰਡ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸੁਤੰਤਰ ਡੋਮੀਨੀਅਨ ਦੇ ਦੋ ਹੋਟਲਾਂ ਵਿੱਚ ਜੋੜਿਆ ਪਰ ਉਸਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਹ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ

Hotels of
Limited, etc.
t?;
R. B. Jodha

ਹੋਈਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ^{ਸਬੰਧਤ} ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਏ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਬੀ. ਜੇਯਾ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਵੰਡ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਨਹੀਂ - ਕੋਠਾਲੀਆ , ਲਾਲ ਦੇਨਾਂ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ।

-----ਉਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੇਵਲ ਉਹ ਹੁਕਮ ਖੇਸਲਾ , ਜੇ. ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਡੋਮਿਨੀਅਨ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਸਨ, ਜਿੱਥੇ ਕਿ

ਇਹ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵੰਡ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਹ ਕੇਸ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਗੁਆਚਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ 'ਤੇ ਆਮ ਨਿੱਜੀ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਇੱਕ ਠੋਸ ਉਦਾਹਰਣ ਲੈ ਕੇ ਹੋਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਵੰਡ ਦੇ ਸਮੇਂ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਉਸ ਖੇਤਰ ਉੱਤੇ ਸੀ ਜੋ ਵੰਡ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਕਾਰਵਾਈ ਇਸ ਪੂਰੇ ਖੇਤਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਕੋਰਟ X ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਵੰਡ ਦੇ ਸਮੇਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਵੰਡ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੋਰਟ X ਆਪਣੇ ਖੇਤਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕੇਸਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਨਹੀਂ ਸਕਿਆ ਜੋ ਦੂਜੇ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਡੋਮਿਨੀਅਨ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕੋਰਟ X ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਉਸ ਖੇਤਰ ਉੱਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸਦੇ ਖੇਤਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸੀ ਪਰ ਹੁਣ ਭਾਰਤ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਧਾਰਾ 4(3) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਹੋਰਾਂ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸਥਿਤੀ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਇੱਕ ਕੇਸ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਜੋ ਕੋਰਟ X ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ (ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕੋ-ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਵੰਡ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਸਨ) ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਖੇਤਰ ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਹ ਉਠਿਆ ਸੀ ਉਹ ਭਾਰਤ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ

ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਇਸ ਲਈ ਧਾਰਾ 4(3) ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਅੰਤਮ ਆਦੇਸ਼ ਐਸੋਸੀਏਟ ਦ ਡੇਮੀਨੀਅਨ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ ਜਿਸ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਹੋਟਲਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਥ . x ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਾਹੌਰ ਵਿਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਨਾਮ ਲਾਹੌਰ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਆਰ , ਬੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ । ਜੇਯਾ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਵੰਡ ਇਸ ਲਈ, ਮੌਜੂਦਾ

ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 4(3) ਦੇ ਮੱਲ ਕੇਠਾਲੀਆ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਖੇ ਸਲਾ , ਜੇ.

ਓਬਰਾਏ) ਦੀ ਸੰਪਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨ (ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ) ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ, ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਨਿਗਰਾਨ ਵਿੱਚ ਨਿਹਿਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, 1949. ਇਸ ਤ੍ਰਾਂ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਕੋਲ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਟਿਕਾਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ । ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਉਸ ਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਤੀਸਰੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਆਰਡਰ XLV ਨਿਯਮ 15, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਪ੍ਰੋ ਵਿਜ਼ਨ, ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 4(3) ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਵਾਕੰਸ਼ ਦਾ ਅਰਥ "ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਅਦਾਲਤ" - ਹੈ।) ਨੂੰ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੀ ਸੰਘੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਲਾਹੌਰ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨਾਲ ਬਰਾਬਰ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਆਰਡਰ XLV ਨਿਯਮ 15 ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਉਹਨਾਂ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਹਨਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਭਾਰਤ ਦੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇੱਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਆਰਡਰ XLV ਨਿਯਮ 15, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਜੇਕਰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਹੁਕਮ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਨਤਾ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਤਹਿਤ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਸੀ।

ਰਕਮ ਦੇ ਘਟੇ ਹੋਏ ਹੋਟਲਾਂ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਅਦਾਲਤਾਂ। ਭਾਰਤ, ਲਿਮਟਿਡ ਆਦਿ ਸ੍ਰੀ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਆਰ.ਬੀ.ਜੇਧਾ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਸੀ ਦਾਲ ਕੋਠਾਲੀਆ ਦੁਆਰਾ ਤਿੰਨ ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਲਈ, ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ. ਉਹ

----- ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਹ ਰਕਮ- ਖੇਸਲਾ, ਜੇ. ਵਾਰਡਾਂ ਨੂੰ ਡਿਕਰੀ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਡਿਕਰੀ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦਾ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਪਹਿਲਾ ਨੁਕਤਾ ਜੋ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਉਠਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਗਵਰਨਰ-ਜਨਰਲ ਦਾ 1947 ਦਾ ਆਰਡਰ ਨੰਬਰ 11 ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਭਾਰਤੀ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਅਕੈਡਮੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ *ਤ੍ਰਿਪੁਟਾ ਰਾਜ* ਵਿਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ

ਦੁਆਰਾ * ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੂਰਬੀ ਬੰਗਾਲ ਦਾ ਪ੍ਰਾਂਤ (1), ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਸੁਤੰਤਰਤਾ (ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ) ਆਰਡਰ ਅਜੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੈ। ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾ ਹੈਡਨੋਟ ਇਸ ਤ੍ਰਾਂ ਹੈ: -

“ਭਾਰਤ ਦੇ ਗਵਰਨਰ-ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ 14 ਅਗਸਤ, 1947 ਨੂੰ ਧਾਰਾ 9 ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿਚ ਵੰਡ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਨਵੀਂ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਤਬਦੀਲੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਪੈਦਾ ਹੋਈਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵੰਡ ਦੁਆਰਾ ਭਾਰਤ ਦੇ ਡੋਮੀਨੀਅਨ ਅਤੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਡੋਮੀਨੀਅਨ ਦੇਵਾਂ ਲਈ ਬੰਧਨ ਹੈ।

ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਪਰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਤਿੰਨ ਫੈਸਲੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਭਾਰਤੀ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਐਕਟ, 1947,

(1) AIR 1951 SC 23.

ਸੀ ਜੇ ਇੱਕ ਡਿਕਰੀ-ਹੇਲਡਰ ਐਸੋਸੀਏਟਡ ਨੂੰ ਇੰਡੀਅਨ ਇੰਡੀਪੈਂਡੈਂਸ (ਲੀਗਲ ਹੋਟਲਜ਼ ਆਫ ਪ੍ਰੋਸੀਡਿੰਗਜ਼) ਆਰਡਰ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਲਿਮਟਿਡ, ਆਦਿ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਪ੍ਰਤਾਪ ਕੁਮਾਰ ਸੇਨ ਅਨਾ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਨਾਗੇਂਦਰ ਨਾਥ ਮਜ਼ਮੂਦਾਰ (1), ਅਹੀਧਰ ਘੋਸ਼ ਬਨਾਮ ਜਗਬੰਧੂ ਰਾਏਆਰ. ਗੁ. ਜੋਧਾ (2), ਅਤੇ ਨਰੇਸ਼ ਚੰਦਰ ਬੋਸ ਬਨਾਮ ਸਚਿੰਦਰਾ ਨਾਥ ਦੇਬ ਮਲ ਕੋਠਲੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ. (3) ਪਿਛਲੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਪੰਨਾ ਖੋਲ੍ਹਾ, ਜੇ. 223 ਤੋਂ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ-

“ਧਾਰਾ 395 ਨੇ ਇੰਡੀਅਨ ਇੰਡੀਪੇਨਡੈਂਸ ਐਕਟ, 1947, ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ, 1935 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ , ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਐਕਟ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਬੋ ਲਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਸਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਜਾਂ ਪੂਰਕ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪ੍ਰੀਵੀ ਕਾਉਂਸਿਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਐਕਟ, 1949, ਸਾਬਕਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਭਾਰਤੀ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਐਕਟ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਦੇ ਪੂਰਕ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਕੋਈ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਹੈ , ਇਸਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਆਦੇਸ਼ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਪੂਰਕ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ।

ਅਧਿਕਤਮ 'ਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਸਮੀਕਰਨ *unius* , ਬੇਦਖਲੀ *alterius* one ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਇਹ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ, 1935, ਭਾਰਤੀ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਐਕਟ, 1947 ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਸੀ , ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਿਉਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਐਕਟ ਦੇ ਪੂਰਕ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਬਾਰੇ ਚੁੱਪ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਸਨੇ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ, 1935 ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਿਆ ; ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਆਰਟੀਕਲ 395 ਤੋਂ ਹੀ ਅੱਗੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਭਾਰਤੀ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਐਕਟ, 1947, ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਭਾਰਤੀ ਸੁਤੰਤਰਤਾ (ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ) ਆਰਡਰ, 1947, ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(1) ਏਆਈਆਰ 1951 ਕੈਲ. 511.

(2) ਏਆਈਆਰ 1952 ਕੈਲ. 846

(3) A.IA 1956 ਕੈਲ. 222.

'ਉਸ ਨੇ ਐਸੇਸੀਏਟਿਡ

ਭਾਰਤ ਦੇ ਹੋਟਲ, ਲਿਮਿਟੇਡ,

ਆਦਿ

v.

ਆਰ.ਬੀ.ਜੇਧਾ ਮੱਲ ਕੋਠਾਲੀਆ

ਖੇਸਲਾ, ਜੇ. ਬਹੁਤ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ GGO 11 ਦੀ ਧਾਰਾ 4(3) ਅਜੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੈ।

ਮੈਂ ਹੁਣ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਵੱਲ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ: -

“4.* ਕੁਝ ਨਵੇਂ ਪ੍ਰਾਂਤਾਂ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਅਤੇ ਕੁਝ ਖੇਤਰਾਂ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ। ਭਾਰਤੀ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਐਕਟ, 1947 ਦੁਆਰਾ ਪੂਰਬੀ ਬੰਗਾਲ ਪ੍ਰਾਂਤ ਨੂੰ ਅਸਾਮ ਦਾ ਪ੍ਰਾਂਤ -

- (1) ਬੰਗਾਲ ਸੂਬੇ, ਪੰਜਾਬ ਜਾਂ ਅਸਾਮ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਿਵਲ ਜਾਂ ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਦਾਲਤ (ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਿਨ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਲੰਬਿਤ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਕਤ ਐਕਟ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗਾ ਜੇ ਇਸ ਨੂੰ ਨਿਯਤ ਦਿਨ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ;
- (2) ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਲਈ ਕੋਈ

ਵੀ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਅਰਜ਼ੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਈ
ਹੋਵੇਗੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਏਪੀ ਪੈਲੇਟ ਹੋਵੇ, ਜਾਂ ਜਿਵੇਂ
ਵੀ ਕੇਸ ਹੋਵੇ, ਉਸ ਉੱਤੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਧਿਕਾਰ
ਖੇਤਰ ਹੋਵੇ। ਅਦਾਲਤ ਜੇਕਰ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ
ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ - ਐਪ ਪੁਆਇੰਟਡ ਦਿਨ ਤੋਂ
ਬਾਅਦ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਐਸੇਸੀਏਟਡ

- (3) ਫਰਮਾਨ, ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਦੇਵਾਂ ਡੋਮੀਨੀਅਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਦੇ ਖੇਤਰੀ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਾਂ ਖੇਸਲਾ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ, ਜੇ. ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਉਸ ਡੋਮੀਨੀਅਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

Hotels
India,
Limited, etc.

R, B. Jodha
Mal Kothalia

ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸ਼ਬਦ ਹਨ-

- (a) "ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਲੰਬਿਤ";
- (b) "ਅਜਿਹੀ ਅਦਾਲਤ";
- (c) "ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ";
- (d) "ਕਹਿੰਦੀ ਕਾਰਵਾਈ"; ਅਤੇ
- (e) " ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ "।

ਸ੍ਰੀ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਦੀ ਦਲੀਲ ਸੀ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ "ਸਭ" ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਜੇ "ਕਾਰਵਾਈਆਂ" ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੇਸਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਦਾਹਰਣ ਵਿੱਚ। ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੇਸਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਸਮਰੱਥ ਹੈ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਨਵੇਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਜਾਰੀ ਰੱਖੇਗੀ। ਇਹ ਹੁਕਮ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਅਚਾਨਕ ਖਤਮ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਹੁਣ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਹਿਲੀ

0

ਪ੍ਰਭਾਵ 'ਤੇ ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਵਾਜਬ ਵਿਆਖਿਆ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮਰਥਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

Hotels of
Limited, etc.
v.
R. B. Jodha

ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹੈ ਕਿ * ਅੰਤਰ- - ਪ੍ਰੋਟੈਂਗ ਵਿੱਚ ਆਮ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਪਵਾਦ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਉਦਾਰਵਾਦੀ ਉਸਾਰੀ ਨੂੰ ਅਪਵਾਦ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਨੇੜਿਓਂ ਜਾਂਚ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡਰ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸਾਰੇ ਪੈਂਡਿੰਗ ਮਾਮਲਿਆਂ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਸੀ ਮੱਲ ਕੋਠਾਲੀਆ ਸਾਰੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਸਿਵਲ ਜਾਂ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਵਿੱਚ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ । ਅਹਿਧਰ ਵਿਚ

----- ਘੋਸ਼ ਬਨਾਮ ਜਗਬੰਧੂ ਰਾਏ (1), ਮੁਕਰਜੀ , ਜੇ. ਜਦੋਂ ਕਿ ਖੇਸਲਾ , ਜੇ. ਧਾਰਾ 4(3) 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ: -

"ਸੱਚ ਹੈ, ਇਹ ਵਿਆਖਿਆ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨਾਲ ਕੁਝ ਅਸੰਗਤ ਹੋਵੇਗੀ , ਪਰ ਹੁਣ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ, ਉਹਨਾਂ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਜੋ ਵੰਡ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪਾਏ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਅਨੁਕੂਲ ਕਰਨ ਲਈ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ , ਜਾਂ ਦੇ ਨਵੇਂ ਡੋਮੀਨੀਅਨਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ - ਨਿੱਜੀ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਦੋਵੇਂ - ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਨਵੇਂ "ਡੋਮੀਨੀਅਨਾਂ ਦੇ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ , ਅੰਤਰ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕੁਝ ਸਥਾਪਿਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਵੀਂ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਹੱਦ । ਹਾਲਾਤ ਅਸਾਧਾਰਨ ਅਤੇ ਬੇਮਿਸਾਲ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦੀ ਵੰਡ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਅਤੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਦੋ ਨਵੇਂ ਡੋਮੀਨੀਅਨਾਂ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਨੇ ਨਵੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ-ਨਿੱਜੀ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੱਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ। ਜਾਂ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ। ਇਹਨਾਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਨੂੰ ਪਰਿਵਰਤਨਸ਼ੀਲ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹੱਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਹਨਾਂ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਢੁਕਵੀਂ ਉਸਾਰੀ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਆਪਕ ਸਕੋਪ ਦੇਣ ਲਈ ਹੋਵੇਗੀ। "

(1) ਏਆਈਆਰ 1952 ਕੈਲ. 846

ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ "ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ" ਦਾ ਅਰਥ ਸਿਰਫ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਹਰ ਇੱਕ ਡੇਮੀਨੀਅਨ ਵਿੱਚ ਸੁਣੇ ਅਤੇ ਫੈਸਲੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਬਚੀ ਰਹਿ ਜਾਵੇਗੀ ਜੇ ਉਸ ਧਿਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਦੋ ਡੇਮੀਨੀਅਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅੰਤਿਮ ਹੁਕਮ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਵਿੱਚ ਨਰੇਸ਼ ਚੰਦਰ ਬੋਸ ਬਨਾਮ ਸਚਿੰਦਰਾ ਨਾਥ ਦੇਬ ਅਤੇ ਹੋਰ (1), ਆਜ਼ਾਦੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੀ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੇਸ। ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਲਈ ਭਾਰਤ ਦੀ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਆਜ਼ਾਦੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਬਦ "ਸਾਰੇ" ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਡੇਮੀਨੀਅਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਸਾਰੇ ਕੇਸ ਆਰਡਰ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਸਨ।

ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੀ ਸੰਘੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਿਸੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਹੈ। ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ ਹੈ।

ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਵਧੇਰੇ ਐੱਖਾ ਸਵਾਲ, ਕਦੇ ਵੀ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ "ਕੋਰਟ ਆਫ਼ com ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ" ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ। ਡਿਕਰੀ-ਹੋਲਡਰ ਦੇ ਅੱਧੇ ਹੋਣ 'ਤੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਪਾਕਿ ਦੀ ਸੰਘੀ ਅਦਾਲਤ

The Associate
Hotels of
Limited, etc
v.
R. B. Jodha
Mal Kothalia
Khosla, J.

ਨੇ ਜਿਸ ਤ੍ਰਾਂ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ ਹੀ ਭਾਰਤ ਦੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਆਰਡਰ XLV, ਨਿਯਮ 15, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੋਡ, ਲਾਗੂ ਕਰੇ। ਅਹਿਯੀਰ ਵਿਚ ਘੋਸ਼ ਬਨਾਮ ਜਗਬੰਧੂ ਰਾਏ (2), ਮੁਕਰਜੀ, ਜੇ .

“ਇਹ ਪੈਰਾ, ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਸਿਰਫ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿਚ ਫ਼ਰਮਾਨ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ-ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਕ ਡੋਮੀਨੀਅਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ-

- (1) ਏਆਈਆਰ 1956 ਕੈਲ. 222.
- (2) ਏਆਈਆਰ 1952 ਕੈਲ. 846.

he Associated
Hotels of
India,
Limited, etc.
v.
R. B. Jodha
Mal Kothalia

Khosla, J.

ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਂ, ਉਕਤ ਪੈਰੇ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ, 'ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ' ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ, ਜਾਂ ਹੋਰ ਡੋਮੀ ਨਿਓਨ ਵਿੱਚ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਇਸ ਨੂੰ 'ਹੋਰ ਡੋਮੀਨੀਅਨ' ਦੀ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਇਸਦੀ ਹਰ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ।'-

ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਇੱਕ ਪਹਿਲੇ ਦਰਜੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਹੋਵੇਗੀ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਫੈਡਰਲ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨਾਲ ਬਰਾਬਰ ਕਰਨਾ ਉਪ ਧਾਰਾ (3) ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਹਿੰਸਾ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਇਹ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੀ ਸੰਘੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਹੋਂਦ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਆਰਡਰ ਨੇ ਜੋ ਕੁਝ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਡੇਮੀਨੀਅਨ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਫਿਰ ਫੈਡਰਲ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਹੜੀ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਇਸ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਭਾਰਤ ਦੀ ਇਕੋ-ਇਕ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਆਰਡਰ XLV, ਨਿਯਮ 15, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਮਲ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਥਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਸਹੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਪਰ ਇੱਕ ਤਬਾਦਲਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਲਈ ਅਤੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ, ਸ਼ਿਮਲਾ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ।

ਐਸੋਸੀਏਟਿਡ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਗੰਭੀਰ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਨੂੰ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣ-ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ- ਹੇਟਲਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਦੋਂ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ -ਧਾਰਕ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਏਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ। ਮੈਂ ਜੇਧਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ ਕਿ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਕੋਈ ਅਪਵਾਦ ਕਿਉਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਮਲ ਕੋਠਾਲੀਆ

ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਪਾਕਿਸਤਾਨੀ ਤਾਏ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਲਾਜ਼ 4(3) ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਹੋਵੇ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਫਾਂਸੀ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੱਤਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਇਹ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੀ ਸੰਘੀ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਫਿਕੇਟ ਦਾ ਉਤਪਾਦਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। - ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਤਰਕਹੀਣ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਦੋ ਡੋਮੀਨੀਅਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵੱਖ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨਧਾਰਕ ਆਪਣੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ 15 ਅਗਸਤ, 1947 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਦੇਸ਼ ਦੀ ਵੰਡ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ। ਲਾਹੌਰ ਦੀ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ, ਸ਼ਿਮਲਾ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਹੀ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜੇਕਰ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੱਤਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਇੰਡੀਅਨ ਇੰਡੀਪੈਂਡੈਂਸ (ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ) ਆਰਡਰ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਵੰਡ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਪਲਬਧ ਸਹੂਲਤਾਂ ਵੰਡ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਪਲਬਧ ਹੋਈਆਂ

ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਸ ਦਾ ਕੰਮ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤ੍ਰਾਂ ਆਸਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੀ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਕੋਈ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਜੇਕਰ ਇਹ ਤੱਥ ਨਾ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਨਿਰਣਾਇਕ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾ

ਸਕਦਾ ਹੈ

the Associated
Hotels of
India,
Limited, etc.
v.

I. B. Jodha [al
Kothalia

Khosla, J.

ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਇਕ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਿਚ ਉਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਉਸ ਕੋਲ ਕੋਈ *ਟਿਕਾਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ* / ਫਾਂਸੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਲਈ. ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਫ਼ਰਮਾਨ ਇਸਦੀ *ਸਥਿਤੀ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ* ਉਸ ਥਾਂ ਜਿੱਥੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਭਾਵ ਲਾਹੌਰ। ਇਸ ਲਈ ਲਾਹੌਰ ਵਿੱਚ ਜੇ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਹੈ, ਉਹੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਇੱਕ ਨਿਕਾਸੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਫ਼ਰਮਾਨ ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ, ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਨਿਗਰਾਨ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਵੇਸਟਿੰਗ ਨੇ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਉਹ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ।

ਇਹ ਕਿ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਸੰਪਤੀ ਹੈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ੱਕ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਧਾਰਨਾ ਬਹੁਤ ਵਿਆਪਕ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਐਕਟ (ਲਾਅ ਆਫ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਐਂਡ ਕਨਵੈਨੈਂਸਿੰਗ ਐਕਟ, 1881 ਦੀ ਧਾਰਾ 2) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ "ਜਾਇਦਾਦ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕੋਈ ਉਲਟ ਇਰਾਦਾ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ, ਅਸਲ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਜਾਇਦਾਦ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਦਿਲਚਸਪੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ, ਅਸਲੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਸੇਨਲ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਕਰਜ਼ਾ, ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਵਿਆਜ"। ਸਾਡੇ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਆਫ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਐਕਟ ਵਿੱਚ "ਸੰਪੱਤੀ" ਦੀ ਕੋਈ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਜਾਂ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨਿਯਮ

ਦੀ ਕੋਈ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ । ਪਰ ਪਾਕਿਸਤਾਨ (ਐਡਮਿਨਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਆਫ਼ ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ) ਆਰਡੀਨੈਂਸ (1949 ਦਾ XV) ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ "ਸੰਪੱਤੀ" ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਅਜਿਹੀ ਸੰਪੱਤੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਵਿਆਜ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਐਸੋਸੀਏਟਿਡ ਕਰਜ਼ਾ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈਯੋਗ ਦਾਅਵਾ, ਪਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਦੇ ਸਿਰਫ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਵਾਲੇ ਹੋਟਲ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹਨ । ਭਾਰਤ ਦੇ ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਐਕਟ, 1950 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵੀ ਵਿਆਪਕ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਆਰ ਬੀ ਜੋਧਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਦੀ ਧਾਰਾ (i) “ਜਾਇਦਾਦ” ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਮਲ ਕੋਠਾਲੀਆ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸੰਪੱਤੀ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸੰਪੱਤੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਦਿਲਚਸਪੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਸਲਮੰਡ ਨੇ ਆਪਣੇ ਗ੍ਰੰਥ ਖੇਸਲਾ , ਜੇ. ਆਨ ਜੁਰੀਸਪ੍ਰੂਡੈਂਸ ਵਿੱਚ ਸੰਪੱਤੀ ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਹੈ:-

- (1) ਸਾਰੇ ਕਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਭਾਵੇਂ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਹੋਵੇ
- (2) ਥੋੜ੍ਹੇ ਜਿਹੇ ਤੰਗ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ, ਚੁੱਲ੍ਹੇ, ਹਿੱਸੇ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਉਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹਨ; ਪਰ ਉਸਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜਾਂ ਆਜ਼ਾਦੀ ਜਾਂ ਵੱਕਾਰ ਨਹੀਂ ;
- (3) ਰੀਮ ਵਿੱਚ ਮਲਕੀਅਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ , ਅਤੇ ਇਸ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫ੍ਰੀਹੋਲਡ ਜਾਂ ਲੀਜ਼ਹੋਲਡ ਜਾਇਦਾਦ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਪੇਟੈਂਟ ਜਾਂ ਕਾਪੀਰਾਈਟ, ਸੰਪਤੀ ਹੈ; ਪਰ ਕਰਜ਼ਾ ਜਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਹੈ;

(4) ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਸੰਪਤੀ ਭਾਵ, ਵਸਤੂ ਜਾਂ ਸੰਪੱਤੀ ਖੁਦ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਪਦਾਰਥਕ ਵਸਤੂ ਵਿੱਚ ਮਾਲਕੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ।

ਇਹ ਦੂਜੀ ਧਾਰਨਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ "ਪ੍ਰੋ ਪਰਟੀ" ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਝੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਅਰਥ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਇਹ ਧਾਰਨਾ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਢੁਕਵੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸਲਈ, ਜੇਕਰ ਇਸ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਸਟਡੀਅਨ, ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ, ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਏ.ਸੀ. ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯਤ ਹੋਵੇਗੀ।

ਐਸੋਸੀਏਟਿਡ ਇੱਕ ਨਿਰਣਾ-ਕਰਜ਼ਾ ਸਾਰੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਰੱਖਦਾ ਹੈ - ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਹੋਟਲ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਕੀਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਹੈ; ਇਹ ਕਾਬਲ ਹੈ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ; ਇਹ ਆਰਬੀ ਜੇਯਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ (ਆਰਡਰ XXI ਨਿਯਮ ਮਲ ਕੋਠਾਲੀਆ 53, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ) ਦੇ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਜੋੜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਖੋਸਲਾ , ਜੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਕਰਜ਼ਾ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ -----ਯੋਗ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਸੰਪੱਤੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ , ਤਾਂ ਇੱਕ ਫ਼ੈਸਲਾ -ਕਰਜ਼ਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਮੂਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ.

ਵਿਚਾਰਨ ਵਾਲਾ ਅਗਲਾ ਨੁਕਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਕਿੱਥੇ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਸ 'ਤੇ ਕਿਹੜਾ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਨਿਰਣੇ- ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਉਹ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ੍ਰੀ ਸੇਠੀ ਨੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਰਜ਼ਾ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਵਸੂਲੀ ਯੋਗ

ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ* ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਸਿਰਫ਼ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਨਿਰਣਾਇਕ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਵਿਰੁੱਧ ਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਸਥਿਤੀ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੈਰਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਅਸਲ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਜੋ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ। ਸਫ਼ਾ 306 'ਤੇ ਡਾਇਸੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਟਕਰਾਅ (ਛੇਵੇਂ ਸੰਸਕਰਣ) ਵਿਚ ਦੇਖਿਆ ਹੈ-

"ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਸੰਪੱਤੀ ਹਨ, ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਪੂਰਣ ਸਥਿਤੀਆਂ ਲਈ, ਜਿੱਥੇ ਨਿਰਣਾ ਭਾਵ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ; ਇਹ ਨਿਯਮ,* ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਤਕਨੀਕੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੇ ਸਥਾਨ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਨਾਲ ਕਾਫ਼ੀ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਵਿੱਚ ਹੈ , ਇੱਕ ਨਿਰਣੇ ਲਈ ਕਰਜ਼ਾ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਦ ਐਸੋਸੀਏਟਿਡ ਕੁਝ ਸਮਾਨ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ, ਦੇਸ਼ ਦੇ ਹੋਟਲਾਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਫੈਸਲਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। "

ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਬੀ ਜੇਯਾ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦਾ ਨਿਕਾਸੀ ਕਾਨੂੰਨ ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕੇਠਾਲੀਆ ਨੇ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਣਾ ਕਰਜ਼ਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਖੋਸਲਾ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹੋਣ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ, ਜੇ. ਨਿਕਾਸੀ ਦੇ ਨਿਗਰਾਨ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸ੍ਰੀ ਸੇਠੀ ਨੇ ਅੱਗੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਉਠਾਈ ਕਿ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਾਲ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਠੱਲ੍ਹ ਨਹੀਂ ਪਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਵਾਲ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪਾਕਿਸਤਾਨੀ ਮੇਦੀ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਡਿਕਰੀ ਧਾਰਕ ਜਿਸ ਨੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਹਾਸਲ ਕੀਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਕੀ ਉਹ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। *ਦਿ ਦਿੱਲੀ ਕਲਾਥ ਐਂਡ ਜਨਰਲ ਮਿੱਲਜ਼ ਕੰਪਨੀ, ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ (1)* ਵਿੱਚ, ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਭਾਰਤ ਦੀ ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਬਚਾਅ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਪੰਨਾ 423 'ਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਨਿਰੀਖਣ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ: -

"ਪਰ ਜਦੋਂ ਸਭ ਕੁਝ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦਾ ਉਚਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਭਾਵ, ਦੇਸ਼ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸਦੇ ਤੱਤ ਸਭ ਤੋਂ ਸੰਘਣੇ ਸਨ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਸਭ ਤੋਂ ਨੇੜਿਓਂ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਜੱਜ ਲੈਕਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਸਿਟਸ ਪਰ ਸਿਟਸ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਹ ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹਨ (ਅਤੇ ਬਦਲਦੀਆਂ ਆਧੁਨਿਕ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਣ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ) ਜੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹ ਨਿਯਮ ਹਨ ਜੇ ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਜਾਣਗੇ ਐਸੋਸੀਏਟਿਡ ਲਿਮਟਿਡ ਆਦਿ ਦੇ ਹੋਟਲ ਦੇ ਉਚਿਤ ਕਾਨੂੰਨ

ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ G955) 2 SCR 403.

ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇਹ ਮੰਨਾਂਗਾ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਕੋਲ ਅਰਜ਼ੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਟਿਕਾਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ -

ਆਰ ਬੀ ਜੇਯਾ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮਲ ਕੇਠਾਲੀਆ ਨਹੀਂ ਹੈ ਹੁਣ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੈ ।

ਖੇਸਲਾ , ਜੇ.

ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਖ਼ਰੀ ਨੁਕਤਾ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ

- ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਨਿਗਰਾਨ ਜਮ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸਦੀ ਡਰਾਅ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਆਰਡਰ ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਟੇਡੀਅਨ ਨੇ ਕਦਮ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ। ਸਮੀਖਿਆ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਅਜੇ ਤੱਕ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਉਸ ਸਮੀਖਿਆ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਅੰਤਮ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗੀ। ਜੇਕਰ ਆਰਡਰ ig ਰੀਵਿਊ ਐਡ ਅਤੇ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਨੂੰ ਨਿਕਾਸੀ ਸੰਪੱਤੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਾ ਤਾਂ ਨਿਰਣਾ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਇਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਰੀਵਿਊ ਅਰਜ਼ੀ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਜਾ ਕੇ ਇਸ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣੀ ਪਵੇਗੀ।

ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਫੇਲ੍ਹ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰਾਂਗਾ।

ਭੰਡਾਰੀ CJ ਭੰਡਾਰੀ , CJ—ਮੈਂ ਮੇਰੇ ਲਰਨਡ ਭਰਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ

ਡਿਮਰਲੇਮਰ: ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਅਨੁਵਾਦ ਰਿੱਤਾ ਗਿਆ ਨੀਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ
ਮੁਕਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਖਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ
ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ
ਭੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ
ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ।

Translated by Jaswinder Singh